

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320201701
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4320201701.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcov: 1/ F. X., O.. XX.XX.XXXX, V. P. XXX, XXX XX P., 2/ U. X., O.. XX.XX.XXXX, V. O. F. XXX/X, XXX XX F. Z., 3/ Ľ. X., O.. XX.XX.XXXX, V. B. M. XXX, XXX XX B. M., zastúpených JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Čadci, Mierová 1725, 022 01 Čadca, proti žalovaným: 1/ V. U., O.. XX.XX.XXXX, V. G. XXX/XXX, XXX XX X. Ď., 2/ E. F., O.. XX.XX.XXXX, V. B. M. XX, XXX XX B. M., o určenie neplatnosti závetov, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným v 1/ a 2/ rade sa voči žalobcom v 1/, 2/ a 3/ rade nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.02.2020 domáhali, aby súd určil, že závet spísaný formou notárskej zápisnice č. N 96/2001 Nz 93/2001 dňa 04.05.2001 u Ľ. M. M.Š., O. F. F. X. G., O. V. Č.. X, je neplatný a tiež určil, že závet spísaný formou notárskej zápisnice č. N 202/2016 Nz 35362/2016 dňa 06.10.2016 u Ľ. M. M., O. F. F. X. G., O. V. Č.. X, je neplatný. Žalobu odôvodnili tým, že poručiiteľka U. B., O.. XX.XX.XXXX, K. XX.XX.XXXX, bola tetou žalobcov v rade 1/ až 3/ ako aj žalovanej v rade 2/, pričom títo sú zákonnými dedičmi v tretej dedičskej skupine v zmysle § 475 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože ich, matka E. X. E.. Ľ., bola sestrou poručiiteľky. Žalovaná v rade 1/ bola bezprostrednou susedkou poručiiteľky bez príbuzenského pomeru k nej. Poukázali ďalej na skutočnosť, že poručiiteľka zriadila tri závetov vo forme notárskych zápisníc, a to závet zriadený formou notárskej zápisnice č. N 261/91 Nz 229/91 dňa 02.10.1991, na základe ktorého pre prípad smrti poručiiteľka testovala všetok svoj hnuteľný a nehnuteľný majetok E. X., V. F. Z., nakoľko sa o ňu stará a túto starostlivosť jej prisľúbila až do jej smrti, závet zriadený formou notárskej zápisnice č. N 96/2001 Nz 93/2001 dňa 04.05.2001, na základe ktorého pre prípad smrti poručiiteľka zanecháva všetok svoj hnuteľný ako aj nehnuteľný majetok kdekoľvek sa nachádzajúci E. F., O.. XX.XX.XXXX, V. B. M. XX, pričom ako dôvod rozhodnutia uvádza, že menovaná dedička sa o ňu bude starať a závet zriadený formou notárskej zápisnice č. N 202/2016 Nz 35362/2016 dňa 06.10.2016, na základe ktorého poručiiteľka pre prípad smrti všetok svoj hnuteľný a nehnuteľný majetok kdekoľvek sa nachádzajúci, zanecháva U. V.W. E.. Z. - žalovanej v rade 1/ a E.Á. F. - žalovanej v rade 2/, každej v podiele 1. Posledné dva spísané závetov považujú žalobcovia za absolútne neplatné právne úkony z viacerých dôvodov s poukazom na § 37 ods. 1 a § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Argumentovali, že poručiiteľka spísala posledné dva závetov pod nátlakom, pričom oba závetov nemôžu byť prejavom jej slobodnej vôle a to z toho dôvodu, že polovicu svojho majetku odkázala svojej susede - žalovanej v rade 1/. Označili ju za osobu majetníckej povahy, čo sa prejavilo v tom, že keď zomrel manžel poručiiteľky, Ľ. B. Y. XX.XX.XXXX, tak už vtedy si nárokovala na nadobudnutie majetku po ňom. Poukázali na to, že majú vedomosť o tom, že sa v tom čase veľmi s poručiiteľkou pohádali, ktorá jej jednoznačne vysvetlila, že po manželovi bude

dediť iba ona - manželka. Žalovaná v rade 1/ to odôvodňovala tým, že jej manžel pomáhal manželovi poručiťky pri výstavbe ich rodinného domu. Že závety boli spísané pod nátlakom odôvodňovali pri žalovanej v rade 1/ ďalej tak, že táto bola spolu s poručiťkou osobne u notárky v roku 2016, kde došlo k spisaniu tretieho závetu. Už vtedy sa im ako aj ich rodinným príslušníkom, napr. synovi F. X. st. poručiťka sťažovala, že musela ísť so žalovanou v rade 1/ k notárke a niečo tam pod nátlakom podpísať. Keďže poručiťka bola psychicky chorá, tak ani nevedela, čo podpisovala, pretože pokiaľ sa jej za posledný rok jej života pýtali, či niekomu odkázala svoj majetok, tak im stále tvrdila, že nikomu. Z toho vyplýva, že poručiťka prejav svojej poslednej vôle - závet resp. závetu vôbec neregistrovala a nebola si vedomá, že by u notárok spisovala závetu. Poručiťka pred nimi stále tvrdila, že dom si majú ponechať, nemajú ho predávať a chcela, aby im slúžil ako víkendový domček, resp. chatka. Aj z týchto jej vyjadrení je evidentné, že určite neregistrovala spísanie posledných dvoch závetov a bola si vedomá akurát závetu z roku 1991, v ktorom dom odkázala ich matke, resp. po jej smrti im všetkým jej deťom, vrátane zosnulého brata X. X.. Uvedli tiež, že druhú polovicu majetku odkázala poručiťka žalovanej v rade 2/, ktorá o ňu vôbec až do jej smrti nejavila záujem čo do jej osobnej starostlivosti. Tvrdili, že ani jedna zo závetných dedičiek sa o poručiťku nestarala, pričom žalovaná v rade 1/ ako jej suseda, bola v čase spisovania závetu v pokročilom veku, v roku 2016 mala 69 rokov a v čase úmrtia poručiťky v roku 2019, 72 rokov, a preto ani pre fyzické predispozície ju doopatrovať nemohla. Čo sa týka žalovanej v rade 2/, táto sa o poručiťku vôbec nezaujímalala až do jej smrti, a vôbec ju nezaopatrovala a nestarala sa o ňu, a to aj napriek tomu, že v závetu z roku 2001 sa k tomu zaviazala. Mali tiež za to, že žalovaná v rade 2/ poručiťku zneužívala, keď k nej nasťahovala svojho syna Y. F., ktorý trpel závislosťou na alkohole a údajne aj drogách, pričom tento jej vôbec nepomáhal. Naopak, bol pre ňu príťažou, pretože sa musela o neho starať a vydieral ju každý mesiac o peniaze z dôchodku. Poukázali tiež na skutočnosť, že poručiťka mala aj nejaké zlato a to retiazky, náušnice a prstene, ktoré syn žalovanej v rade 2/ speňažil a minul na svoje závislosti. Mali za to, že vo vzťahu k žalovanej 2/ je dané vážne porušenie dobrých mravov, pre ktoré je právny úkon neplatný aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Mali tiež za to, že v prípade poručiťky nešlo o slobodný právny úkon, pretože tento bol učený v dôsledku psychického donútenia bezprávnej vyhrážky vo forme nátlaku zo strany žalovaných, ktoré sa jej vyhrážali, že nezoberú jej opatrovanie a staranie v čase spisovania závetov, pokiaľ im závetom neodkáže svoj majetok. Odkázanie majetku dosiahli ľstou a po tom, čo bol vyhotovený ten ktorý závet, už o poručiťku nejavili záujem, o túto sa nestarali, ani túto do smrti nezaopatrili. Argumentovali ďalej, že žalobcovia poručiťku navštevovali trikrát do roka a to pri príležitosti jej narodenín v júni, menín v septembri a aj počas roka, najmä v lete. Poukázali tiež na skutočnosť, že minimálne podivné, ak nie o nátlaku svedčiace je aj to, že pokiaľ závetom z roku 2001 poručiťka vyžadovala starostlivosť, tak v roku 2016 už túto starostlivosť po žalovanej v rade 2/ nevyžadovala, hoci bola poručiťka už v značne pokročilom veku. Mali za to, že touto vyhrážkou bola poručiťka prinútená k učeniu neslobodného prejavu vôle, ktorý si navyše ani nepamätala. Tento jej strach spočíval v tom, že nemala priamych potomkov, ale iba svoju sestru - ich matku, ktorá neskôr zomrela. Žalobcovia sa po dohode po smrti ich matky spoločne starali o poručiťku, pričom žalovaná v rade 2/ sa o ňu vôbec nezaujímalala a ani sa o ňu nestarala, ale využívala ju. Argumentovali, že pokiaľ teda poručiťka konala pod nátlakom oboch žalovaných v domnení, že tieto sa o ňu postarajú, tak posledné dva zriadené závetu sú absolútne neplatné podľa § 37 Občianskeho zákonníka, pretože neboli učené slobodne a oba sú neplatné aj pre vážne porušenie dobrých mravov podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Tvrdili ďalej, že posledné dva závetu boli napísané v čase, keď poručiťka bola v stave, kedy neovládala svoje správanie ako i konanie, pretože im viackrát povedala, že sa lieči na psychiatrii a má vážne psychické ochorenie. Majú vedomosť o tom, že poručiťka netrpela len prechodnou duševnou poruchou, ale trvalou duševnou chorobou, na ktorú sa riadne liečila. Uvedeným skutočnostiam svedčí aj to, že poručiťka v rokoch 1991 až 2016 spísala viacero závetov, pričom ako svojho dediča určila vždy inú osobu, z čoho je zrejmé i duševné rozpoloženie poručiťky. V súvislosti s naliehavým právnym záujmom v zmysle § 137 písm. c) CSP uvedli, že v prípade úspešnosti v spore sa ich právne postavenie vylepší, pretože v prípade zrušenia oboch posledných závetov bude platný závet z roku 1991, v zmysle ktorého po smrti ich matky budú dediť ako zákonní dedičia všetci žalobcovia v rade 1/ až 3/ ako i žalovaná v rade 2/. Návrhom na zmenu žaloby zo dňa 22.03.2021 tiež rozšírili dôvody neplatnosti závetov o ich rozpor s § 479 Občianskeho zákonníka.

2. Žalovaná 1/ k podanej žalobe uviedla, že všetky tvrdenia žalobcov voči jej osobe sú nepravdivé, vymyslené a zavádzajúce súd, pričom tieto tvrdenia vykazujú znaky skutkovej podstaty trestného činu ohovárania podľa § 373 Trestného zákona. Uviedla, že bola susedou poručiťky a zároveň sesternicou jej nebohého manžela. Poručiťka ju skoro každý deň navštevovala a do poslednej chvíle života bola

mobilná a schopná vykonávať bežnú osobnú hygienu. V minulosti mala psychické problémy, nakoľko po smrti jej manžela zomrel aj jej jediný syn, v poslednom období však bola v dobrom duševnom zdraví. Od roku 2015 jej pomáhala s nákupmi, nakoľko poručiiteľka nemala ani bicykel a predajňa potravín v časti obce bola dlhodobo zavretá, a preto jej nakupovala v druhej časti obce. Pomáhala jej vybaviť údržbárske práce okolo domu, pričom jej syn jej pravidelne kosil trávnik na dvore. Nikdy poručiiteľke neprislúbila, že ju bude do smrti opatrovať a nikdy preto od nej ani nepožadovala žiadne majetkové prisľuby. O skutočnosti, že U. B. spísala závet, v ktorom jej poručila polovicu svojho majetku, sa dozvedela až po tom, ako to U. B. učinila a to priamo od nej, keď sa vrátila od notára. Tvrdenia žalobcov, že ju k spisaniu závete pod nátlakom nútila, ako aj že s ňou bola u notára sú nepravdivé, čo môže dosvedčiť samotná notárka ako aj I. U., ktorý ju bol k notárke zaviesť. Namietala tiež, že takisto sú nepravdivé tvrdenia žalobcov, že si robila nároky na majetok po smrti jej manžela, nakoľko v tom čase žil ich syn L. B., ktorý bol jediným dedičom. Žalobcovia tvrdiac, že poručiiteľku pravidelne navštevovali a javili o ňu záujem zavádzajú, nakoľko žalobca 1/ ju navštívil za posledných 10 rokov jej života asi dvakrát, žalobca 2/ ju navštívil naposledy v roku 2018, pričom počas tejto návštevy jej ponúkol zabezpečenie dodávky palivového na zimu za výhodnú cenu, čo ona odmietla a to z dôvodu, že už minimálne posledných 20 rokov mala dom plynofikovaný a kúrenie domu bolo zabezpečené pomocou gamatkových kachiel, a žalobca 3/ ju za posledných 15 rokov nenavštívil ani raz. Poukázala tiež na to, že o záujme žalobcov svedčí aj skutočnosť, že poručiiteľke sa v zime v roku 2018 pokazilo čerpadlo na vodu, v dôsledku čoho si brala vodu z vodovou jej domu, čo trvalo cca 3 mesiace. Potom sa jej podarilo zabezpečiť opravu vodovodu pomocou občanov obce, ktorí vymenili tlakový spínač. Keď sa asi o mesiac pokazilo čerpadlo na vodu, pričom oprava by bola veľmi nákladná, bolo jej navrhnuté pripojiť vodovod na prípojku obecného vodovodu a ona požiadala starostu obce, aby zabezpečil osoby, ktoré by vykopali prípojku od šachty až po dom, aby sa dom dal napojiť na rozvod obecného vodovodu. Samotné pripojenie vodovodu realizoval pán W. G. K. X. Ď. Predtým sa jej pokazil aj ohrievač na teplú vodu, pričom kúpu prietokového ohrievača a jeho montáž vykonal druhý sused. Uviedla tiež, že o záujme žalobcov o poručiiteľku svedčí aj ich samotná účasť na jej pohrebe.

3. Žalobcovia k vyjadreniu žalovaných uviedli, že trvajú na tom, že sa riadne o poručiiteľku zaujímali, túto žiadnym spôsobom ekonomicky nevyužívali a ani nezneužívali ako žalované. Zotrvávali na tom, že žalované mali k poručiiteľke vždy len zištné úmysly. Kládli si otázku, ako je možné, že žalovaná v 1/ rade vie všetky podrobnosti o tom, ako bol závet spísaný, dokonca kto ju viedol k notárovi, keď nemala potuchu o tom, že jej bola v závete odkázaná 1 hnutelného ako aj nehnuteľného majetku. Poukázali na to, že v kontexte vyjadrenia žalovanej v rade 1/ je jednoznačne preukázaný záver, že žalovaná 1/ vedela, že poručiiteľka ide v jej prospech spísať závet, otvorenou však ostáva otázka, či tak poručiiteľka učinila z vlastného presvedčenia alebo z presvedčenia žalovanej. Nesúhlasili ani s vyjadrením žalovanej 2/, keď poručiiteľku navštevovali k sviatku jej narodenín a menín ako i v letných mesiacoch. Tiež mali za to, že nie je pravdou, že by poručiiteľku žalovaná v 2/ rade dochovala ako tvrdí vo svojom vyjadrení, nakoľko to nie je pre jej vysoký vek možné. Poukázali na to, že poručiiteľke pomohla tak, že jej do domu nasťahovala syna, ktorý je alkoholik a toto za pomoc z jej strany považovať určite nemožno. Za pomoc nemožno označiť ani to, že poručiiteľku syn žalovanej v rade 2/ okradol, keď jej zobral zlaté retiazky a speňažil ich len preto, aby mal peniaze na alkohol, pričom takáto pomoc sa nedá považovať za pomoc, skôr za príťaž a týranie poručiiteľky. Popreli tiež, že by L. X. nenavštevoval poručiiteľku, pretože k tejto chodieval pravidelne s ostatnými rodinnými príslušníkmi, avšak bolo to iba do času, kedy mal L. X. rozhovor so žalovanou 2/ E. F., ktorá mu povedala, že si nepraje, aby navštevoval svoju krstnú mamu - poručiiteľku, pretože táto už dom napísala na E. F. a táto si výslovne nepraje, aby navštevoval krstnú mamu v rodinnom dome, ktorý mala vlastníť E. F.. Od toho času L. X. ku krstnej mame nechodil, avšak pred smrťou poručiiteľky sa dozvedel, že dom nie je prepísaný na E. F., ktorá ho oklamala a potom opäť navštevoval svoju krstnú mamu, čo bolo niekoľkokrát pred jej smrťou. Za zarážajúce považovali tvrdenie žalovanej 2/, že nikto z nich nebol na pohrebe, keď práve v dôsledku konania, resp. nekonania oboch žalovaných sa o úmrtí poručiiteľky nedozvedeli, čo im žalované zatajili a túto skutočnosť využívajú vo svoj prospech, čo je absolútne v rozpore s dobrými mravmi a pravidlami slušného správania. Až následne s odstupom niekoľkých dní po úmrtí sa L. X. dozvedel od úplne cudzích osôb, že poručiiteľka zomrela.

4. Žalovaná 1/ vo svojom ďalšom vyjadrení zotrvala na skutkových tvrdeniach uvedených v vo svojom predchádzajúcom vyjadrení.

5. Žalovaná 2/ vo svojom ďalšom vyjadrení uviedla, že po smrti svojej matky sa o poručiiteľku starala, chodievala k nej ako dieťa so starou mamou, už vtedy si ju obľúbila, bola ako jej druhá mama. Viazalo

ich rovnaké puto, lebo aj jej zahynul jediný syn tak, ako aj jej prvorođený syn tragickou smrťou zavinenu inou osobou. Keď vydávala svoju dcéru K., poručiťka sedela na svadbe pri neveste ako jej matka, lebo ju tak brali. V minulosti sa poručiťka liečila a mala psychické problémy, veď kto by ich nemal po takej traume, ale chodila pravidelne na injekcie a bola v poriadku. Vždy sa tešila, keď tam chodila s celou rodinou. Závet bol spísaný v roku 2001. Bola rada, aj jej povedala, aby to nikomu nepovedala, lebo ich nechcela rozhádať, lebo žalobcovia 3/ a 2/ si robili na dom veľké nároky. Chodievala s ňou aj na kontrolu k diabetologičke U. V.. Posledný rok sa už nechcela liečiť, že je stará a ona už nič nepotrebuje. Úplne sa opustila, aj na ňu bola niekedy nevrlá z dôvodu, že V. jej nahovorila, že sa o ňu postará. Keď sa jej chcela opýtať a zavolať susedu, čo to má znamenať, povedala, aby to nechala tak, lebo V. bude na ňu kričať, keď odíde. Ona a jej manžel a deti tam chodili každý víkend keď sa dalo, sadili, opravovali dom a kosili. Poprela, že žalobcovia o pohrebe nevedeli, lebo žalobca 3/ tam má vydatú dcéru a v tom čase tam bývala aj jeho manželka, lebo vnúčatá boli choré. Žalobca 3/ na pohrebe bol, len žalobcovia 1/ a 2/ neboli, lebo museli ísť do práce, tak tvrdil žalobca 3/. Tvrdenia žalobcov, ktorí udávajú, že ju pravidelne navštevovali, je lož. Žalobca 2/ tam bol v roku 2018, ale len kvôli tomu, aby jej ponúkol drevo, že lacno zoženie. Poručiťka to odmietla a poslala ho preč, že má plynové kúrenie a viac aby nechodil, že čo jeho do toho komu dá dom, nevedela mu prísť ani na meno. Uviedla tiež, že vybavovanie pohrebu nebohej U. B. dosvedčia pracovníci Obecného úradu vo X. Ď., kde bola spolu aj so svojím synom. Svedomie má čisté a nedovolí, aby jej rodinu a deti niekto odsudzoval. Ona dom nemieni predať ani ho speňažiť, sú to mozole nebohej poručiťky a pamiatka po nej.

6. Súd v zmysle § 138 CSP vyzval žalobcov na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby majúc za to, že žalobný petít je podľa § 194 CMP neprípustný, ako aj pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 3/ a z toho vyplývajúceho nesplnenia núteného procesného spoločenstva na strane žalovaných podľa § 78 ods. 1 CSP.

7. Žalobcovia s predbežným právnym názorom súdu nesúhlasili, v súvislosti s neprípustnosťou žalobného petítu poukázali na uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn.: 10 Co/211/2019 zo dňa 15.10.2019, ktorý ako uviedli judikoval, že nemožno základný predpoklad určovacej žaloby obchádzať v prípade, že neexistuje osobitný predpis, pretože takáto žaloba je určite dôvodná. Argumentovali, že krajský súd sa nestotožnil so zužujúcim výkladom § 137 písm. d) CSP, že domáhať sa určenia právnej skutočnosti musí byť v osobitnom právnom predpise výslovne vymedzené ako oprávnenie podať žalobu o neplatnosť určitého právneho úkonu/zmluvy. Ustanovenie § 137 písm. d) CSP totiž používa pojem „vyplýva z osobitného predpisu“, čo je významovo rozhodne širší pojem ako „osobitný predpis priamo definuje/vymedzuje“. Mali za to, týmto osobitným predpisom je v danom prípade § 479 Občianskeho zákonníka. Argumentovali, že nakoľko ich matka, ktorá zomrela, bola podľa prvého a jediného skutočne platného závetu jedinou a výlučnou dedičkou všetkého majetku po poručiťke, tak v danej veci musí dôjsť k dedeniu zo zákona a teda aplikácii ustanovenia § 475 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niektorý zo súrodencov poručiťka nededí, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti - potomkovia. Poukázali na to, že Občiansky zákonník im jednoznačne podľa § 479 priznáva, že ako plnoletí potomkovia majú nárok aspoň na jednu polovicu dedičského podielu zo zákona. Nakoľko poručiťka odkázala celý svoj majetok ich zosnulej matke, tak by si žalobcovia a žalovaná 2/ mali rozdeliť celý tento majetok rovným dielom, keďže sú zákonnými dedičmi, všetci sú plnoletí a pokiaľ tomu závet odporuje, je v tejto časti neplatný ak nedošlo k vydedeniu, čo sa nestalo. O tento zákonný dôvod neplatnosti závetov podľa § 479 Občianskeho zákonníka tak predmetným podaním rozšírili žalobu. Tiež argumentovali, že § 78 CSP vôbec neupravuje, na akej strane majú dedičia ako nútené spoločenstvo vystupovať, teda či musia vystupovať ako aktívne vecne legitímovaní alebo pasívne vecne legitímovaní, keď § 78 hovorí len o tom, že všetci musia byť účastníkmi konania, pričom v danom prípade je táto podmienka naplnená, nakoľko všetky subjekty právneho vzťahu sú účastníkmi konania, či už na jednej alebo druhej strane a to najmä po tom, čo aj žalobca v rade 3/ napadol závet, hoci s nimi pôvodne na pojednávaní súhlasil. Taktiež namietali procesné posúdenie súdu v tom zmysle, že podľa § 194 CSP ich samotný súdny komisár odkázal na podanie určovacej žaloby a mali tiež za to, že v podstate ten istý súd, či už zastúpený sudkyňou alebo súdnym komisárom, koná neefektívne.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vzhľadom na návrh žalobcov na rozšírenie žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP, keď žalobcovia žalobu doplnili o ďalšie rozhodujúce skutočnosti a síce o dôvod neplatnosti oboch závetov pre ich rozpor s § 479 Občianskeho zákonníka, návrh žalobcov na zmenu žaloby čo do rozšírenia skutkových tvrdení uznesením pripustil, keď dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na neprípustenie zmeny žaloby podľa § 143 CSP.

9. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní uviedol, že žalobcovia v plnom rozsahu zotrávajú na podanej žalobe zo dňa 21.02.2020, pričom opierajú svoj nárok o tú podstatnú skutočnosť, že poručiiteľka U. B. bola psychiatrickou pacientkou s vážnym psychickým ochorením, ktoré sa prejavovalo vo vzťahu k tomuto konaniu v tom, že poručiiteľka nespoznávala osoby, ľudí, vrátane svojich rodinných príslušníkov. Keďže poručiiteľka spísala oba závetý v stave vylučujúcom jej prítomnosť v duševnej poruche, tak táto ju robila z tohto dôvodu na tieto úkony neschopnou. Práve túto neschopnosť poručiiteľky využili žalované, ktoré ju priviedli k notárke a za ich prítomnosti poručiiteľka spísala napádané závetý. V ďalších podrobnostiach poukázal na podanú žalobu, ako aj písomné podania vo veci zo dňa 16.06.2020, 08.09.2020 a 17.03.2021, v ktorých podrobne rozpísal tak procesné podmienky žaloby, právnu kvalifikáciu, ako aj skutkové okolnosti prípadu. Navrhol vo veci vykonať všetky navrhnuté dôkazy, žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a zaviazat' žalované na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Po predbežnom právnom posúdení žaloby uviedol, že nie je na vyhodnotení žalobcov, akým spôsobom vo veci koná súdny komisár a pokiaľ súdny komisár v danej veci neodkázal žalobcov na podanie žaloby na odstránenie sporných skutočností podľa § 194 CMP, tak žalobcovia nie sú tí, ktorí môžu rozhodnutie notára akýmkoľvek spôsobom korigovať, preto samotní žalobcovia podali žalobu tak, ako boli vyzvaní súdnou komisárkou. Keďže súd vždy prihliada na absolútnu neplatnosť právneho úkonu ex offa, tak sa podanou žalobou domáhajú neplatnosti právnych úkonov a to dvoch notárskych zápisníc, ktoré sú pre rozpor so zákonom, dobré mravy a duševnú poruchu poručiiteľky, absolútno neplatnými právnymi úkonmi. Opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, podľa ktorého nie je možné procesne zamietnuť žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu podľa § 137 písm. c) CSP, keď sa jedná o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP s odkazom, že toto oprávnenie domáhať sa právnej skutočnosti musí byť uvedené v osobitnom predpise, keď samotné ustanovenie § 137 písm. d) CSP používa pojem - vyplýva z osobitného predpisu, čo je významovo širší pojem ako osobitný predpis, ktorý priamo definuje, resp. vymedzuje. Čo sa týka procesného spoločenstva podľa § 78 ods. 2 CSP, tak v tomto prípade je podľa jeho právneho názoru úplne právne irelevantné, na ktorej strane ten ktorý dedič vystupuje, keď podstatné je, aby boli všetci účastníkmi konania, čo v danom prípade je jednoznačne naplnené. Avizoval, že v predmetnej veci bude podané odvolanie, resp. dovolanie s tým, že má za to, že rozhodnutia dovolacieho súdu nie sú v danej veci jednotné a veľmi ho zaujíma ako bude v danej veci dovolací súd kreovať jednotnú ustálenú prax, keďže dané spory nie sú ojedinelé. Na základe pokynov klientov chce vytrvať na podanej žalobe, keď neúplne bol správny postup jednak súdneho komisára, za ktorého konanie nezodpovedajú a nemôže to byť pripísané na ich vrub, keď ich neodkázal na podanie žaloby podľa § 194 CMP a v danej veci sú bezpochyby tak vážne okolnosti prípadu, a to samotné zneužitie konania poručiiteľky, že na ne nemôžu neprihliadať. Avizoval, že pokiaľ im nedá za pravdu ani dovolací súd, tak potom sami budú nahrádzať nesprávne rozhodnutie súdneho komisára a za rovnakých skutkových okolností, ktoré sú vážne, podá žalobu podľa § 194 CMP.

10. Žalovaná 1/ na pojednávaní uviedla, že všetky skutočnosti uvádzané v žalobe sú vymyslené a zavádzajú súd. Žalobcovia sa s predmetnou žalobou snažia len dosiahnuť získanie majetku po nebohej poručiiteľke. Je pravdou, že poručiiteľka bola po smrti svojho syna psychiatricky liečená, hospitalizovaná v psychiatrickej nemocnici, naposledy to však bolo na Vianoce 1991 a odvtedy bola v poriadku a nebola psychicky narušená ako to tvrdia žalobcovia. V celom rozsahu zotrvala na svojich písomných vyjadreniach a žiadala žalobu žalobcov 1/ až 3/ v celom rozsahu zamietnuť.

11. Žalovaná 2/ na pojednávaní uviedla, že trvá na svojom písomnom vyjadrení, na ktorom nechce nič meniť. Uviedla, že sa so svojou mamou o poručiiteľku starala a po smrti svojej matky sa o ňu starala sama. Žalobcovia poručiiteľku nenavštevovali, ona s ňou chodila aj k lekárom a starala sa o ňu svedomito.

12. Právny zástupca žalobcov titulom záverečnej reči uviedol, že uznesením zo dňa 22.01.2020 notárka L.. R. odkázala žalobcov v rade 1/ a 2/ na podanie určovacej žaloby o neplatnosť konkrétneho závetu z roku 2016, takúto žalobu samotní žalobcovia aj podali, keď právne významné je uznesenie krajského súdu sp. zn.: 10Co/211/2019 - 138 zo dňa 15.10.2019, v zmysle ktorého dovolací súd povedal, že nie je možné zužujúcim výkladom ustanovenia § 137 písm. c) CSP odňať možnosť konať pred súdom, keď sa môžu domáhať neplatnosti právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, čo je aj v danej veci. Domnieval sa, že súd aj v prejednávanej veci mohol vykladať právnu skutočnosť v tom zmysle, že domáhaním sa neplatnosti závetu je domáhanie sa spornej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP. Činil tak z toho dôvodu, že samotné žalované neučinili nárok žalobcov sporným, keď podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP nerozporovali skutkové okolnosti, práve naopak, žalovaná v rade 1/ potvrdila, že poručiiteľka bola

na psychiatrii v Hronovciach cez Vianoce roku 1990 a v januári 1991 a rovnako tak po smrti jej jediného syna. Z uvedeného dôvodu, nakoľko v danej veci neexistujú sporné skutočnosti, je žaloba dôvodná. Čo sa týka procesných námietok, ktoré súd podľa predbežného právneho názoru, resp. podľa výzvy na stiahnutie zjavne nedôvodnej žaloby v danej veci uvádzal, tak právne posúdenie súdu odníma samotným žalobcom ich ústavné právo na konanie pred súdom podľa čl. 46 a 48 Ústavy SR, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) CSP a § 420 písm. f) CSP. Žiadal, aby súd žalobe, ktorá nebola rozporovaná protistranou v plnom rozsahu vyhovel a žalobcom priznal plnú náhradu trov konania.

13. Žalovaná 1/ titulom záverečného návrhu uviedla, že všetko čo žalobcovia popísali, je vymyslené a nepravda. Nie je pravdou, že poručiťelku nútila, aby spísala závet. Ona keď odtiaľ prišla, až vtedy jej povedala, že jej zanechala polovicu majetku, lebo sa o ňu žalobcovia nestarali a že sa o ňu starala len ona. Nie je pravdou ani to, že jej sľubovala, že ju doopatrjuje. Skutočnosti o tom, že nevedela, že jej chce zanechať časť svojho majetku pre prípad svojej smrti, môže potvrdiť aj svedok, ktorý ju k notárke odviezol. Žalobcovia jej ani raz nepokosili, nemala vodu, brala ju od nej vo vedrách. Ona jej prala aj posteľné prádlo a to nezištne, nie ako to tvrdia žalobcovia.

14. Žalovaná 2/ titulom záverečného návrhu uviedla, nesúhlasí s tým, čo o nej a jej rodine žalobcovia povedali. U. B. vôbec nepomáhali, pohrebu sa zúčastnil len L., ktorému dala vedieť dcéra, ktorá v tejto obci býva. Vôbec nie je pravdou, že by žalobcom zakazovala, aby poručiťelku navštevovali. Žalobcovia sú majetnícky, ide im len o majetok po poručiťelke.

15. Súd vzhľadom k právnemu posúdeniu predmetnej spornej veci, návrhy na vykonanie dokazovania navrhnutých žalobcami 1 - 3 ako aj žalovanými 1 - 2, ktoré spočívali vo výsluchu strán sporu, výsluchu svedkov, vo vykonaní dokazovania zdravotnými dokumentáciami poručiťelky a dedičským spisom po poručiťelovi L. B. zamietol, keď mal za to, že vykonanie navrhnutých dôkazov tak zo strany žalobcov ako aj zo strany žalovaných je neúčelné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, keďže skutkové tvrdenia, ktoré mali byť navrhovanými dôkazmi preukázané, sú vzhľadom k právnemu posúdeniu veci nerozhodné a právne bezvýznamné.

16. Po oboznámení sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a spisom Okresného súdu Levice sp. zn.: 15D/159/2019, súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

17. Poručiťelka U. B., O.. XX.XX.XXXX, K. Y. XX.XX.XXXX. V zmysle § 161 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, bola v konaní o dedičstve po poručiťelke poverená konať a rozhodovať notárka L.. C. R. ako súdny komisár. Podľa Potvrdenia o lustrácii poručiťelky v Notárskom centrálnom registri závetov (NCRza) zo dňa 28.11.2019 a podľa údajov dedičov bolo zistené, že poručiťelka zanechala tri závety. Prvý závet bol spísaný formou notárskej zápisnice L.. F. B. dňa 02.10.1991 pod č. N 261/91, Nz 229/91, v NCRza 4161/2002. V tomto závete poručiťelka testovala všetok svoj hnutel'ny a nehnuteľný majetok E. X., V. F. Z.. Pre prípad jej smrti ustanovila ako náhradných dedičov jej deti, L. X., E. F., F. X., U. X. R. X. X. v rovnakých podieloch. Druhý závet v poradí bol spísaný tiež vo forme notárskej zápisnice L.. M. M. dňa 04.05.2001 pod č. N 96/2001, Nz 93/2001, v NCRza 4162/2002. V tomto závete poručiťelka testovala všetok svoj hnutel'ny a nehnuteľný majetok E. F., O.. XX.XX.XXXX, V. B. M. XX. Napokon aj tretí závet v poradí bol spísaný formou notárskej zápisnice L.. M. M. dňa 06.10.2016, pod č. N 202/2016, Nz 35362/2016, v NCRza 5541/2016. V tomto závete poručiťelka testovala všetok svoj hnutel'ny a nehnuteľný majetok V. U., E.. Z., O.. XX.XX.XXXX, V. X. Ď. - B. Ď., G. N. XXX/XXX, a to v 1/2- ci a E. F., O.. XX.XX.XXXX, V. B. M.Č. XX, v 1/2- ci. Dedičmi zo zákona v III. dedičskej skupine v zmysle § 474 Občianskeho zákonníka, sú právom nebohej sestry E. X., E.. L., K.. X. E. XXXX jej deti, E. F., E.. X., L.E. X., E.. X., F. X., E.. X. R. U. X., E.. X., každý v zákonnom podiele 1/4- ina.

18. Notárka L.. Q. R. ako súdna komisárka uznesením sp. zn.: 15D/159/2019 - 60 zo dňa 22.01.2020, dedičské konanie po poručiťelke U. B., K.. Y.R. XX.XX.XXXX prerušila a dedičov F. X. a U. X. odkázala, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia, podali proti V. U. a E. F. občianskoprávnu žalobu na Okresný súd Levice s určením, že závet poručiťelky spísaný notárskou zápisnicou pod č. N 202/2016, Nz 35362/2016, NCRza 5541/2016 zo dňa 06.10.2016 je neplatný. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.03.2020. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.02.2020 domáhali určenia neplatnosti závetu spísaného formou notárskej zápisnice č. N 96/2001, Nz 93/2001, NCRza 4162/2002 zo dňa 04.05.2001 u L.. M. M., notárky so sídlom v G., O. V. Č.. X ako aj neplatnosti

závetu spísaného formou notárskej zápisnice pod č. N 202/2016, Nz 35362/2016, NCRza 5541/2016 zo dňa 06.10.2016, spísaného u L.. M. M., O. F. F. X. G., O. V. Č.. X.

19. Podľa § 161 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v konaní o dedičstve poveril súd notára, aby vo veci konal a rozhodoval.

20. Podľa § 461 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, dedí sa zo zákona, zo závetu alebo z oboch týchto dôvodov.

21. Podľa § 461 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nenadobudne dedičstvo dedič zo závetu, nastupujú namiesto neho dedičia zo zákona. Ak sa nadobudne zo závetu len časť dedičstva, nadobúdajú zvyšujúcu časť dedičia zo zákona.

22. Podľa § 476 ods. 1 Občianskeho zákonníka, porúčiteľ môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov alebo vo forme notárskej zápisnice.

23. Podľa § 477 Občianskeho zákonníka, v závete porúčiteľ ustanoví dedičov, prípadne určí ich podiely alebo veci a práva, ktoré im majú pripadnúť. Ak nie sú podiely viacerých dedičov v závete určené, platí, že podiely sú rovnaké.

24. Podľa § 479 Občianskeho zákonníka, maloletým potomkom sa musí dostať aspoň toľko, koľko robí ich dedičský podiel zo zákona, a plnoletým potomkom aspoň toľko, koľko robí jedna polovica ich dedičského podielu zo zákona. Pokiaľ tomu závet odporuje, je v tejto časti neplatný, ak nedošlo k vydedeniu uvedených potomkov.

25. Podľa § 480 ods. 1 Občianskeho zákonníka, závet sa zrušuje neskorším platným závetom, pokiaľ popri ňom nemôže obstať, alebo odvolaním závetu; odvolanie musí mať formu, aká je potrebná pre závet.

26. Podľa § 192 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, ide o spor o dedičské právo.

27. Podľa § 193 ods. 1 CMP, ak rozhodnutie sporu o dedičskom práve závisí iba na právnom posúdení skutočností, ktoré medzi účastníkmi nie sú sporné, súd uznesením rozhodne, s ktorým účastníkom bude ďalej konať a ktorému účastníkovi účasť v konaní o dedičstve ukončuje.

28. Podľa § 194 ods. 1 CMP, ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac.

29. Podľa § 194 ods. 2 CMP, súd pokračuje v konaní s účastníkmi podľa výsledku sporu.

30. Podľa § 194 ods. 3 CMP, ak žaloba nebola podaná v lehote, ak bolo konanie o žalobe zastavené alebo ak bola žaloba odmietnutá, platí, že spor o dedičské právo bol rozhodnutý v neprospech žalobcu.

31. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

32. Podľa § 75 ods. 1 CSP, na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

33. Podľa § 78 ods. 1 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

34. Podľa § 78 ods. 2 CSP, súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

35. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je nedôvodná. Ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, ide o spor o dedičské právo. Spor o dedičské právo v priebehu konania o dedičstve môže mať charakter právny alebo skutkový, pričom od charakteru sporu o dedičské právo závisí ďalší procesný postup notára ako súdneho komisára. Ak rozhodnutie sporu o dedičskom práve závisí iba na právnom posúdení skutočností, ktoré medzi účastníkmi nie sú sporné, postupuje notár ako súdny komisár podľa § 193 CMP. Súd uznesením rozhodne, s ktorým účastníkom bude konať ďalej a ktorému účasť v konaní o dedičstve ukončuje. Ak však rozhodnutie sporu o dedičské právo závisí na posúdení spornej skutkovej otázky, postupuje notár ako súdny komisár podľa § 194 CMP. Žaloby vyvolané sporom o dedičské právo, ktoré vznikajú počas konania o dedičstve, sú žalobami o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, pričom ich procesná prípustnosť vyplýva z § 194 CMP a žalobca tak v spore o určenie právnej skutočnosti nepreukazuje naliehavý právny záujem. Žalobný návrh podľa § 194 CMP je vymedzený uznesením dedičského súdu.

36. Žalobcovia sa v predmetnom spore domáhajú určenia neplatnosti dvoch posledných závetov, ktoré zanechala poručiiteľka. Otázka neplatnosti závetov je zloženou právnou skutočnosťou, ktorá sa skladá jednak z určitých skutkových elementov a ich právneho posúdenia. Právne posúdenie platnosti či neplatnosti závetu je úlohou notára ako súdneho komisára podľa § 193 CMP v mimosporovom konaní a to na základe výsledku sporového súdneho konania, predmetom ktorého je určenie spornej skutočnosti podľa § 194 CMP, ktorá je pre posúdenie veci rozhodujúca. Predmetom sporového konania je tak výlučne vyriešenie spornej skutkovej otázky, od ktorej závisí rozhodnutie sporu o dedičské právo, ktorý vznikol počas konania o dedičstve. Právne posúdenie veci, teda vyriešenie právnych otázok (platnosti či neplatnosti závetu), sa má následne vykonať v konaní o dedičstve, teda v konaní mimosporovom. Ak teda rozhodnutie sporu o dedičské právo, ktorý vznikol počas konania o dedičstve, závisí na posúdení spornej skutkovej otázky, je úlohou notára ako súdneho komisára identifikovať spornú skutkovú otázku a špecifikovať ju do uznesenia tak, aby predmetom konania o žalobe bola otázka skutková a nie otázka, ktorá zahŕňa aj právne posúdenie veci, pričom je takto možné identifikovať a domáhať aj určenia viacerých sporných skutočností. Petitom žaloby podľa § 194 CMP preto nie je určenie platnosti alebo neplatnosti závetu. Ako už bolo povedané, žaloby vyvolané sporom o dedičské právo, ktoré vznikli počas konania o dedičstve, sú žalobami o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, pričom ich procesná prípustnosť vyplýva z § 194 CMP a žalobca tak v spore o určenie právnej skutočnosti nepreukazuje naliehavý právny záujem. Ak sa teda žalobcovia domáhajú určenia neplatnosti závetov, neexistuje žiaden osobitný predpis, ktorý by takúto žalobu pripúšťal.

37. V súvislosti s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn.: 10 Co/211/2019 zo dňa 15.10.2019 je potrebné uviesť, že toto s prejednávanou vecou nesúvisí a nemožno tak s poukazom na toto uznesenie súhlasiť s právnym názorom žalobcov, podľa ktorého je osobitným predpisom, podľa ktorého je možné sa domáhať určenia neplatnosti závetov, § 479 Občianskeho zákonníka. V prípade žalôb na určenie právnej skutočnosti vyvolaných sporom o dedičské právo, je jediným osobitným predpisom § 194 CMP, na základe ktorého je možné sa domáhať určenia akýchkoľvek sporných skutočností, ktoré predpokladá hmotné právo a vyriešenie ktorých v sporovom konaní je následne podkladom na vyriešenie otázky platnosti alebo neplatnosti závetu v mimosporovom konaní notárom ako súdnym komisárom podľa § 193 CMP. V zmysle uvedeného aj v prípade neplatnosti závetu pre jeho rozpor s § 479 Občianskeho zákonníka, je na podanie žaloby podľa § 194 CMP potrebné identifikovať konkrétnu spornú skutkovú otázku a petitom žaloby tak opäť nebude určenie platnosti či neplatnosti závetu. Pre úplnosť súd zároveň dodáva, že žalobcovia nie sú podľa názoru súdu neopomenuteľnými dedičmi v zmysle § 479 Občianskeho zákonníka.

38. V zmysle vyššie uvedených skutočností tak dospel súd k záveru, že žalobcami podaná žaloba o určenie neplatnosti závetov je neprípustná podľa § 137 písm. d) CSP s poukazom na § 194 CMP.

39. Súd ďalej považuje predmetnú žalobu za nedôvodnú aj vzhľadom na otázku vecnej legitímácie strán sporu. „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj

v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

40. Pasívne legitimovaní v konaní o určenie spornej skutočnosti podľa § 194 CMP sú všetci účastníci konania o dedičstve okrem tých, ktorých dedičský súd odkázal na podanie žaloby, pričom títo tvoria podľa § 78 CSP nútené procesné spoločenstvo. Pokiaľ ich teda žalobca všetkých za žalovaných neoznačí, musí byť žaloba zamietnutá. Tento výklad si osvojila judikatúra aj ku skoršej, avšak obsahovo zhodnej právnej úprave obsiahnutej v § 175k Občianskeho súdneho poriadku (R 65/2003). Okruh aktívne vecne legitimovaných subjektov je teda vymedzený rozhodnutím súdu v dedičskom konaní, z čoho vyplýva, že ostatní dedičia musia v konaní o určenie spornej skutočnosti vystupovať ako žalovaní, aj keď sa v dedičskom konaní k spornej skutkovej otázke nestavali odmietavo alebo boli v tomto konaní pasívni. Z uznesenia 15D/159/2019 - 60 zo dňa 22.01.2020 vyplýva, že na podanie žaloby boli odkázaní zákonní dedičia F. X. R. U. X., teda žalobca 1/ a žalobca 2/, keď zákonný dedič Ľ. X. na pojednávaní konanom dňa 22.01.2020, akceptoval závet bez výhrad. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca 3/ nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby podľa § 194 CMP, práve naopak, mal byť v konaní pasívne vecne legitimovaný a teda žalovaný. Vzhľadom k tomu, že v danej veci nie sú stranami sporu na strane žalovaných všetci dedičia po poručiťke, keďže na strane žalovaných nevystupuje zákonný dedič Ľ. X., a teda nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov núteného procesného spoločenstva na strane žalovaných, je daný aj postup podľa § 78 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov.

41. Vo vzťahu k závetu spísaného formou notárskej zápisnice č. N 96/2001, Nz 93/2001, NCRza 4162/2002 zo dňa 04.05.2001 súd udáva, že dedičia ani neboli v dedičskom konaní uznesením súdu odkázaní na podanie žaloby pokiaľ ide o tento závet, v dôsledku čoho nie sú splnené ani predpoklady na podanie takejto žaloby obsiahnutej v § 194 ods. 1 CMP.

42. V zmysle takto zistených skutočností preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Nárok na náhradu trov konania posúdil súd podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže žalované boli v konaní tou stranou sporu, ktorá bola úspešná v celom rozsahu, avšak vzhľadom k tomu, že si žalované nárok na náhradu trov konania neuplatnili a zo spisového materiálu vyplýva, že im ani žiadne nevznikli, súd vyslovil, že žalovaným v 1/ a 2/ rade sa voči žalobcom v 1/, 2/ a 3/ rade nárok na náhradu trov konania nepriznáva

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).